

International Journal of Kannada Research

www.kannadajournal.com

ISSN: 2454-5813
IJKR 2023; 9(2): 44-47
© 2023 IJKR
www.kannadajournal.com
Received: 14-02-2023
Accepted: 16-03-2023

Dr. Satish G Naik
Mahime, Post: Gerusoppa, TQ:
Honnavar, Uttara, Kannada,
Pin Code - 581384, India

ಎಂ.ಎಲ್.ಶ್ರೀಕಂತೇಶಗೌಡರ ನಾಟಕಗಳ ರೂಪಾಂತರದ ಸ್ವರೂಪ

ಡಾ. ಸತೀಶ ಜಿ ನಾಯ್ಕ

ಪೀಠಿಕೆ

ಕನ್ನಡ ಅರುಣೋದಯ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರ, ಅನುವಾದ, ರೂಪಾಂತರ, ಅಳವಡಿಕೆ, ಕಲ್ಲಾಣಿ, ಭಾವಗ್ರಹಣ- ಹೀಗೆ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಂದರ್ಭದ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಇದು ವಸಾಹತುಳಾಹಿ ಮೂರ್ವದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ರೀತಿಗೂ, ನಂತರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ರೀತಿಗೂ ಅನೇಕ ಭಿನ್ನತೆಗಳಿವೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕಂತೇಶಗೌಡರ ಕಾಲದ ಸಾಹಿತ್ಯಕವಾದ ಭಾಷಾಂತರ ಮತ್ತು ರೂಪಾಂತರಗಳ ಕೊಡುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ಚಚೆಯ ಮಹತ್ವದ್ವಾಗಿದೆ. ಭಾಷಾಂತರ ಮತ್ತು ರೂಪಾಂತರಗಳಿಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ‘ಭಾಷಾಂತರ’ವೆಂದರೆ ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು, ಎರಡು ಭಾಷಿಕ ಸಮಾಹಾಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಎರಡು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುವ ಒಂದು ಮಹತ್ವಮಾರ್ಫತಾಂಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ. ‘ರೂಪಾಂತರ’ವೆಂದರೆ ಮೂಲ ಕೃತಿಯ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ, ಸ್ಥಾಗಳಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಾರದಂತೆ ತನ್ನ ಸೃಜನತೀಲತೆಯ ಮೂಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವುದು. ಇಲ್ಲಿ ‘ಭಾಷಾಂತರ’ವೇ ಇರಲಿ ಅಥವಾ ‘ರೂಪಾಂತರ’ವೇ ಇರಲಿ ಅದು ಮೂಲತಃ ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ ಶಿಸ್ತ ಹಾಗೂ ಕಲೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅನ್ಯ ಭಾಷೆಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಪತ್ತಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷಿಕ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರದ ಆಧುನಿಕಯುಗ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇಯ ಶತಮಾನದ ಹೊನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಾಟಕಗಳ ಭಾಷಾಂತರದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಕಾಳಿದಾಸ, ಭವಭಾಷಿಯರ ನಾಟಕಗಳು ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಲ್ಲಿ ಏಕೋನಿಯರೊನ ನಾಟಕಗಳು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಭಾಷಾಂತರಗೊಂಡವು. ಈ ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳ ಒಂದೇ ನಾಟಕ ಹಲವು ಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ, ಹಲವು ಲೇಖಕರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಭಾಷಾಂತರದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವುದುಂಟು. “19ನೇಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷರ ಆಳ್ಕಾಕೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರ ನಾಗರಿಕತೆ, ಐಹಿಕ ಸಾಧನ ಸಂಪತ್ತು, ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ, ಕಲೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಮತ ಮುಂತಾದವರ್ಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನವೀನ ಜ್ಞಾನದ ಸೇರಿಕ್ಕೆ ಮಿಕ್ಕ ದೇಶಭಾಷೆಗಳಂತೆಯೇ ಹೊಸರುಚಿಯನ್ನೂ ಕಲಿತು ಹೊಸ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಭಾಷಾಂತರಗಳೂ ಅನುವಾದಗಳೂ ಸ್ವಂತ ಕವಿತೆಗಳೂ ಹೊಸ ಕಾವ್ಯರೂಪಗಳೂ ಹೊಸ ಭಂದಸ್ಸಗಳೂ ಹೊಸ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳೂ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸ್ತೇ ತಾರದೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪ್ರಿಯರಾದ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಸುಲಭವಾದ ವ್ಯವಹಾರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹರಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ.”¹ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಗಂತ ಭಾಷಾಂತರದ ಪಾತ್ರವೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಾಹಿನಿಯು ಭಿನ್ನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಲೊಡಗಿತು.

ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಹಿನ್ನಲೆಯಿಂದ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ರಂಗಭೂಮಿಯು ಸಮೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳಲು ಕೇವಲ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಇತರ ಭಾಷೆಗಳ ಪ್ರೇರಣೆ ಸಾಲದೆಂದು ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಅನುವಾದ ಪರಂಪರೆ ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆ. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಭಾರತವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷರು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಪರಿಣಾಮ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇಂಗ್ಲಿಷರು ಜಗತ್ತಿನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರೇರಣೆ ಪ್ರಭಾವಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೇಷ್ಠ ಬಗೆಯ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತರಬೇಕನ್ನುವ ಹಂಬಲ ತೀವ್ರವಾಗಿತ್ತು.

Corresponding Author:
Dr. Satish G Naik
Mahime, Post: Gerusoppa, TQ:
Honnavar, Uttara, Kannada,
Pin Code - 581384, India

¹ ಸಮಗ್ರ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಸಂ.6, ಭಾಗ, ಪು.85

ಅದರೆ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬರುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಬಸವಪ್ಪ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಅಪ್ಪುರ ಮಟ್ಟಿನ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಜ್ಞಾನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬಲ್ಲ ಸಿ.ಸುಭರಾವ್ ಅವರ ನೇರವಿಂದ ಹೇಸ್ಕೆಪಿಯರ್‌ನ ‘ಒಧೀಲೋ’ ನಾಟಕವನ್ನು ‘ಶೂರಸೇನ ಚರಿತ್ರೆ’ ಎಂದು ರೂಪಾಂತರಿಸಿದರು. ಸಂಸ್ಕಾರದಿನ ವಿಕ್ರಮೋವರಶಿಯ, ರತ್ನಾವಲಿ ನಾಟಕ, ಕನಾಂಟಕ ಉತ್ತರ ರಾಮಚರಿತ ನಾಟಕ, ಕನಾಂಟಕ ಮಾಲತಿ ಮಾಧವ, ಕನಾಂಟಕ ಚಂಡಕೆಂಪಿಕ ನಾಟಕ, ಹಷಟಕರಿತ ಮೊದಲಾದವರು ಬಸವಪ್ಪ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಂದರು. ಆದರೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಾಳಿದಾಸನ ‘ಶಾಕುಂತಲ’ ನಾಟಕವನ್ನು ‘ಕಣಾಂಟಕ ಶಾಕುಂತಲ’ವೆಂದು ಕನ್ನಡಿಕರಿಸಿರುವುದು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ದಾಖಲೆಯಾಗಿದೆ.

ಎಂ.ಎಲ್. ಶ್ರೀಕಂಠೇಶಗೌಡರ ಭಾಷಾಂತರದ ಸೆಲೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಭಾಷಾಂತರದ ಪರಂಪರೆಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನನ್ನ ಅಧ್ಯಯನದ ಜೊಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ‘ಪರಭಾಷೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿಚಯಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಬರವಣಿಗೆಯ ಶೈಲಿಯನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು’. ಹಾಗೂ ‘ಪರಭಾಷೆಯಿಂದ ಎರಡುತ್ತಂದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪ್ರತಿಮೆಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ ತನವನ್ನು ನೀಡುವುದು’. ಇದು ಬಹುತೇಕ ವಸಾಹತುಳಾಹಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಎಲ್ಲ ಭಾಷಾಂತರ ಪರ್ಯಾಗ ಮೂಲ ಧೈಯವೂ ಇಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶಗೌಡರ ಕೃತಿಗಳ ಮೂಲ ಧೈಯಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಇವು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಎಂ.ಎಲ್.ಶ್ರೀಕಂಠೇಶಗೌಡರ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಕೆಲರು. ರಂಗಭಾಮಿಯ ಅಭಿಮಾನಕ್ಕಾಗಿ ನಾಟಕ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅದು ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತರುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಅವರ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿತು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿದ್ದದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ಉತ್ತಮ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತಂದರು. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನಾಟಕ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಮಹತ್ವ ನೀಡಿದರು. ಅವರು ನಾಟಕ ಅಧ್ಯವಾ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗಿರುವ ಶೈವಾಂತಗಳು ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು ಉತ್ತೇಷಿತವಾದರೂ ಸಹ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕಾರ ಕೃತಿಗಳ ನಡುವೆ ಬಹಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಿರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಾಜಿತುಪಡಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅಪ್ಪಾದ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಸಹ ಒಂದು ಭಾಷೆ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗುವುದೇ, ಅದು ಇಂತಹ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಪಡೆಯುವ ಕೊಡುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ.

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಾಟಕಾನುವಾದಗಳ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಎಂ.ಎಲ್.ಶ್ರೀಕಂಠೇಶಗೌಡರ ಹೆಸರು ಅಗ್ರಗಣ್ಯವಾದುದು. ಹೇಸ್ಕೆಪಿಯರನ ‘ಮ್ಯಾಕ್ಫೆತ್’ ನಾಟಕವನ್ನು ‘ಪ್ರತಾಪರುದ್ರದೇವ’, (1895) ‘ಎ ಮೀಡ್ ಸಮುದ್ರ ಸೈಟ್ ಡ್ರೈಮ್’ ನಾಟಕವನ್ನು ‘ಪ್ರಮೀಳಾಜುನಿಯ’ (1896) ಎಂದು ಪರಿವರ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೂಲಕೃತಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪದ್ಯ ನಾಟಕಗಳು, ‘ಬ್ಲೂಂಕೋವ್ಸ್’ ರೂಪದಲ್ಲಿರತಕ್ಕವು. ಗೌಡರು ಅವಾಗಳನ್ನು ಗದ್ಯಾತ್ಮಕ ರೂಪಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದರೆ, ಮೂಲದ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಅವರು ಬಹಳಷ್ಟು ಕಡೆ ಗದ್ಯವಾಗಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀಕಂಠೇಶಗೌಡರಿಗೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಅಗಾಧವಾದ ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಗೌರವ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಸ್ಕೆಪಿಯರ್ ಎಂದರೆ ಪರಮಾರ್ಪಾಜ್ಯ ಭಾವ. ಆತನ ಬರಹನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಎಂದರೆ ‘Translators are murderers’ ಎಂಬ ಸಾಮಾತ್ಮಿಕ ಉದಾಹರಣೆ ಇಟ್ಟಂತೆ ಎಂದು

ಅವರ ಭಾವನೆ.² ಹೇಸ್ಕೆಪಿಯರ್‌ನ ‘Macbeth’ ನಾಟಕವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಕರಿಸಿ ಅದರ ಮುನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ “ಇನ್ನೂರು ನಲವತ್ತು ಕೋಟಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭರತಭಿಂದದ ಸಾಮಾಜಿಕ್ಯಂತಲೂ ಅತಿಶಯವಾದ, ಆ ಕವಿ ಸಾರ್ವಭೌಮನಾದ ಹೇಸ್ಕೆಪಿಯರ್, ಇಂಥಾ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ವಿಭಿನ್ನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹಿಂದಿನ ವಾಕ್ಯವ್ಯಂದದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.) ಅನುಕೂಲಗಳು ಸಾಲದೆ, ಇದ್ದ ನಿಬಂಧಗಳನ್ನೇಲ್ಲ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ ಮನಸ್ಸಿ ಬರೆದದ್ದು ಭಂದಸ್ಸಿಗೂ ವ್ಯಾಕರಣಕ್ಕೂ ಶಬ್ದಾರ್ಥಕ್ಕೂ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವುದೆಂದು ಹೇಳಲು ಪಂಡಿತರಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಸಾಲದೆ ಅವನು ಬರೆದದ್ದೇ ವ್ಯಾಕರಣ, ಅವನು ಹೊಟ್ಟ ಅರ್ಥವೇ ಶಬ್ದಾರ್ಥವೆಂದು - ಹೇಸ್ಕೆಪಿಯರ್ ಭಂದಸ್ಸು, ಹೇಸ್ಕೆಪಿಯರ್ ವಿಷಣುಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ - ಮುಟ್ಟಿರುವ ಅವನ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಾವ್ಯರಸವೂ ಉಳಳ ಉತ್ತಮ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಭಾಷಾಂತರಿಸಲು ಈ ಬಡ ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಾಸ್, ಗುಣ, ಮಾತ್ರ, ಭಂದಸ್ಸನ ಕತ್ತರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಒದ್ದಾಡಲೇ ಬೇಕಾದ ಕನ್ನಡ ಸುಂದಗಳು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಸಂಭರದಲ್ಲೇ ಆ ವಿಸೂವಿಯಸ್ ಪರವತವು ತನ್ನ ಜ್ಞಾಲಾವದನದಲ್ಲಿ ಆ ಸಾಮಾತ್ಮಿಯನ್ನು (Translators are murderers) ಹಜರಂಗ್ಯೇಯುತ್ತಿರುವುದು.”³ ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಹೇಸ್ಕೆಪಿಯರ್‌ನ ಮೇಲಿದ್ದ ಗೌರವಕ್ಕಿಂತ ಕನ್ನಡದ ಮೇಲಿನ ಅಭಿಮಾನವೇನೂ ಗೌಡರಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದ⁴ ಅವರು ನಿರಧರಿಸಬಾದರೂ ಬೇಕಾದಪ್ಪು ಅನರ್ಥಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ಕನ್ನಡದ ಮೇಲಿನ ಕೀಳುಭಾವನೆಯನ್ನು ತೆಜಿಸಿ, ಕುನಡ ಕಾವ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಪ್ರತಾಪ ರುದ್ರದೇವ’ ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯ ಈ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಮುನ್ನಡಿ ಅಂಶಗಳು ನಂತರದ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರಿಗೆ ಒಂದು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವಾಗಿತ್ತು.

‘Macbeth’ನ್ನು ಶ್ರೀಕಂಠೇಶಗೌಡರು, ‘ಪ್ರತಾಪ ರುದ್ರದೇವ’ ಎಂದು ಕನ್ನಡಿಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೂಲ ಕೃತಿಯ ಆಚಾರ, ವಿಚಾರ ನಡೆ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. “ಮೂಲದ ಭಾವಗಳಾವುದನ್ನೂ ಬದಲಾಯಿಸದೆ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬದಲಾಯಿಸಿದುರಿಂದ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದೋಷಗಳೂ, ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಫಂಟನೆಗಳೂ ತಲೆದೋರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಹೇಸ್ಕೆಪಿಯರ್ ಜಗತ್ತನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಗಿರುವ ಸನ್ನಿಹೇಳಗಳಲ್ಲಿ ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ತರುವುದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?

Duncan ದೊರೆಯನ್ನು Macbethನಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ Lady Macbeth ಎದುರುಗೊಂಡು ಪ್ರತ್ಯಾಂತ ಮಾಡಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಮನೆಗೆ ಕರೆತರುವುದು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಸದಾಚಾರಕ್ಕೆ ಉಚಿತವಾಗಿಯೇ ಇದೆ.”⁵ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಇಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರಗಳ ವಿಂಫಡಣೆ ಎನ್ನುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತೆ. ಅದರ ಮೂಲಗಕವಾಗಿಯೇ ನಾಟಕ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಎತ್ತರದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಮ್ಯಾಕ್ಬೆತ್‌ನನ್ನು-ವೀರಸೇನನಾಗಿ, ಡಂಕನ್ ವಿಜಯದ್ವಜನಾಗಿ, ಲೇಡಿ ಮ್ಯಾಕ್ಬೆತ್‌ನನ್ನು-ಚಂದ್ರವಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಿರುವದಾದರೂ ಅವರ ಸ್ವಭಾವ, ನಡೆ ನುಡಿಗಳು ಭಾರತೀಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ

² ಶಾಮರಾಯ ತ.ಶು. ಕನ್ನಡ ನಾಟಕ, ಪು.127

³ ಶಾಮರಾಯ ತ.ಶು. ಕನ್ನಡ ನಾಟಕ, ಪು.127

⁴ ಇದನ್ನು ಬರೆದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮನಸೀಪರ್ ಆಗಿದ್ದರು

⁵ ಶಾಮರಾಯ ತ.ಶು. ಕನ್ನಡ ನಾಟಕ, ಪು.127

ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ರಾಜನಾದ ವಿಜಯಧ್ವಜನು ಆತನ ಸೇನಾಪತಿಯ ಹೆಂಡತಿ ಚಂದ್ರವಲ್ಲಿ ಕೈಹಿಡಿದು ಸ್ವಾಗತಿಸುವುದು, ಗೋಷ್ಠಿಯ ಸ್ನಿಫೇಶ ಮುಂತಾದ ಸನ್ನಿಫೇಶಗಳಿವೆ. ಇದರ ಕುರಿತ ಅರಿವು ಶ್ರೀಕಂಠೇಶಗೌಡರಿಗೆ ಇತ್ತಾದರೂ ಮೂಲವನ್ನು ತಮ್ಮಿಷ್ಟದಂತೆ ಬದಲಾಯಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಹೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರನ ಕಾವ್ಯಮಯ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಷಯ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶಗೌಡರಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರನ ನಾಟಕವನ್ನು ರೂಪಾಂತರಿಸುವುದು ಎಂದರೆ ಅದು ಕದು ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸವೇ ತಗಿತ್ತು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ರೂಪಾಂತರಕಾರರ ಪ್ರಯತ್ನವು ಮಾತ್ರ ಉಲ್ಲಾಖವರ್ಚ ಏಕೆಂದರೆ ರೂಪಾಂತರದ ಶ್ರೀಪತೀಗಿಂತ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೊಸ ರೀತಿಯ ವಸ್ತುವನ್ನು ಒಂದು ಹೊಸ ಪರಿಚಯವನ್ನು ತಂದುಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಅವರ ನಿಲುವು ಮಾತ್ರ ಗಮನಾರ್ಹ.

Macbeth ನಾಟಕವನ್ನು ರೂಪಾಂತರಿಸಿದ ಮರುವರ್ಚ ಹೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರನ ‘A mid-summer night’s dreem’ ನಾಟಕವನ್ನು ‘ಪ್ರಮೀಳಾಜುನಿಯಂ’ನ್ನು ಎಂದು ರೂಪಾಂತರಿಸಿದರು. ಇಲ್ಲಿ ಮೂಲ ನಾಟಕವನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ವೃತ್ತಾಸಗೋಳಿಸಿ ಸನ್ನಿಫೇಶ ಸಂಭಾಷಣೆ ಮತ್ತು ಪಾತ್ರ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಭಾರತೀಯ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೂಲ ನಾಟಕದ ಪ್ರಣಯ ಕಥಾನಕವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಅಜುನ-ಪ್ರಮೀಳಿಯರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯಸಲಾಗಿದೆ. ಪೂರಾಣಿಕ ಪಾತ್ರಗಳಾದ ಅಜುನ-ಪ್ರಮೀಳಿ, ರತ್ನ-ಮನ್ಮಧರಂತಹವರ ವೃತ್ತಿಗಳ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಸಮಾವೇಶಗೊಳಿಸಿರುವುದು ವಿಶೇಷ. ಮೇಳದವರ ನಾಟಕ ಸಿದ್ಧತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಾಸ್ಯ ಸನ್ನಿಫೇಶ ಸಹಜವಾಗಿ ನಿರೂಪಣೆಗೊಂಡಿದೆ.

ಶ್ರೀಕಂಠೇಶಗೌಡರ ಪ್ರತಿಭೆ, ಕೌಶಲಗಳು ‘ಪ್ರತಾಪರುದ್ರದೇವ’ಕ್ಕಿಂತ ‘ಪ್ರಮೀಳಾಜುನಿಯ’ದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ವೃತ್ತಾಸಗಿದೆ. ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ‘ಎ ಮಿಡ್ ಸಮ್ಯಾ ಸ್ನೇಹಿತ್ಯೇಮಾ’ದ ರೂಪಾಂತರವಾಗಿದೆ. ಗೌಡರು ಮೂಲ ಕಥೆಯನ್ನು ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಇದು ಅಂತಹ ರಾಜನಾದ ಧಿಸಿಯಸ್ತಾನಿಗೂ ಸ್ತ್ರೀ ರಾಜ್ಯದ ರಾಣಿಯಾದ ಹಿಮ್ಮೋಲಿಟಾಳಿಗೂ ನಡೆಯುವ ಮದುವೆಯ ಪ್ರಕರಣ. ಅದೇ ಕಥೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅಜುನನಿಗೂ ಮತ್ತು ಪ್ರಮೀಳಿಗೂ ನಡೆಯುವ ವಿವಾಹ ಪ್ರಕರಣವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ. “ಪೂರಾಣಿಕ ವೃತ್ತಿಗಳಾದ ಅಜುನ, ಪ್ರಮೀಳಿ, ರತ್ನ-ಮನ್ಮಧ ಇವರ ಮೂಲ ವೃತ್ತಿತವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡೇ ಹೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರನ ನಾಟಕವನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಧೀಸಿಯಸ್, ಹಿಮ್ಮೋಲಿಟಾ ಜೋಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮೀಳಿಯದೇ ಮೇಲುಗೈ. ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಥೆಯಲು ಶ್ರೀಕಂಠೇಶಗೌಡರು ಮೈಚೆಲ್ ಬಿಟ್ಟು, ಸನ್ನಿಫೇಶ ಮತ್ತು ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ಭಾರತೀಯ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡರು. ಕೊನೆಗೆ ಮದುವೆ ನಡೆಯುವುದು ಧಿಸಿಯಸ್ನೆನ ನಗರದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ; ಪ್ರಮೀಳಿಯ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ.”⁶ ಸಾರಸ್ವತರವಾದ ಈ ಜಿಜಾಸ್ಯಸೆಯ ಈ ಸನ್ನಿಫೇಶ ಹೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಪಾತ್ರಗಳ ವಿಂಫಡನೆಯ ಸ್ವರೂಪದಿಂದಾಗಿ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿಯ ಭಿನ್ನತೆಗಳನ್ನು, ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

‘ಪ್ರಮೀಳಾಜುನಿಯ’ ನಾಟಕದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೆಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾಳಜಿ. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಹಾಸ್ಯ ಸನ್ನಿಫೇಶಗಳು

“ಶ್ರೀಮಾನ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶಗೌಡರು ಮೂಲದ ಕಥೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕತೆಯೂ ಕಾಣಬರಲು ಅವಕಾಶವಿತ್ತಿರಲ್ಲ. ಈ ನಾಟಕದ ಜೀವಾಳವೆಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹಾಸ್ಯ ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು ಬರೆದಾಗ ಇನ್ನೂ ಕೇವಲ 27–28 ವರ್ಷಗಳ ತರುಣ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಳವಾದ ಜೀವನ ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ತೊಡಗದೆ ನಗರಬಗೆಯ ಜೆಲ್ಲಾಟವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಂತಹ ಜಳಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಸಂತಮಾಸವೆಂಬುದು ಒಂದು ದ್ವೇದತ್ತವಾದ ವರ. ಆದ್ದರಿಂದ Midsummer night’s dreem’ ಎಂದರೆ, ನಡುಬೆಸಿಗೆಯ ಇರುಳಿಸಿನ ಸವಿಯನ್ನು ಕಲ್ಲನಾ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಜಪ್ಪರಿಸ ಹೊರಳಿರುವುದು ಸ್ವಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮಾನವ ಲೋಕ ಸಾಲದೆ ಗಂಧವರ ಲೋಕವನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಎಳಿತಂದಿದ್ದಾನೆ.”⁷ ಈ ನಾಟಕ ಹಾಸ್ಯದ ಜೊತೆಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಸೆಲೆಯೂ ಇದೆ. ಅದು ಅವರ ಪಾತ್ರಗಳ ಸ್ವಾಷಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ಗೌಡರು ಹೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರನಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸನ್ನಿಫೇಶವನ್ನು ಕಥೆಯನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ತರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಆಶಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ವೈಪುಲ್ಯ ಹೊಂದಿದರು. ಶ್ರೀಕಂಠೇಶಗೌಡರ ರೂಪಾಂತರ ಜಚ್ಚೆಯಾಗಿದೆ. ಅವರು ರೂಪಾಂತರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವತಂತ್ರ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯಬಹುದಿತ್ತು ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ರೂಪಾಂತರವನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ಅದರಲ್ಲಿ ಹಾಸು-ಹೊಕ್ಕಾಗಿರುವುದು ಇಲ್ಲಿನ ಜನರ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ. ರೂಪಾಂತರವೆಂಬುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದರ ಜೀವಂತಿಕೆ ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿಯದೆ. 1901 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ‘ಸೀತಾ ಸ್ವಯಂಬರ’ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಅಂದಿನ ದಿವಾನರಾಗಿದ್ದ ಪಿ.ಎನ್.ಕ್ರಿಷ್ಟಫ್ರಾನ್ಸ್‌ಮೂರ್ತಿ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿತವಾಗಿದೆ. ನಾಟಕದ ವಸ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತದ ‘ಜಾನಕೀಪರಿಣಯ’ ನಾಟಕವನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ್ದು. ಆದರೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ನಾಟಕವಿರುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ ಗೌಡರು ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶತಮೋಳಿ ರಾಮಾಜಾರಿ ಬೇಳೆಹುಳಿ ಭೀಮಾಜಾರಿ ಸುಸ್ತಿಬಟ್ಟಿ ಶೇಷ, ಗುಲಾನಿ ಗೋಪಾಲಚಾರಿ ಮುಂತಾದ ವಿಶೇಷ ಪಾತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಸಮಕಾಲೀನ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದು ವಿಶೇಷ.

ಶ್ರೀಕಂಠೇಶಗೌಡರು ಈ ನಾಟಕ ಬರೆದಾಗ ಮೊದಲು ಪ್ರಕಟವಾದದ್ದು, ಮೈಸೂರು ಗ್ರಾಮಯೇಷ್ಟ್ ಟ್ರೇಡಿಂಗ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಪ್ರೊಸ್ನಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ‘English Classics for kanarese Readers’ ಎನ್ನುವ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ. “ಈ ನಾಟಕ ವಿಶಿಷ್ಟವೂ ನೇನವಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಪ್ರಥಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸುವ ಜಾನಕೀಪರಿಣಯವೆಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕಕ್ಕೂ ಇದಕ್ಕೂ ಅನೇಕ ವೈಶಾಸಗಳಿವೆ. ಈ ರೀತಿ ವೈಶಾಸವ್ಯನು ವಿಶಾಸಿಗಿ ಮಾಡಿದೆ. ಅದರಿಂದ ವಿಶೇಷ ಗುಣವೇನಾದರೂ ಇದೆಯೆ ಎಂದು ತಿಲಿಯತಕ್ಕದು ಈ ರಾಮ ಕಥೆಯಿಂದ ಘಣಿರಾಯನಿಗೆ ಹೊರೆ ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ ಭಾವಿಸಲಾರು.”⁸ ಈ ಪೀರೀಕಾ ಭಾಗದ ಮಾತುಗಳಿಂದಲೇ ವೈಶಿಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕೃತಿಯೊಂದರ ಕಥೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ ಸ್ವಂತ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕಾಲೋಚಿತವಾದ ಕನ್ನಡದ ಬಳಕೆ ಇಡ್ಡು, ಗದ್ದೆಮೊಂದಿಗೆ ಪದ್ವರ್ವಾ ಇಡ್ಡು ನಿಜಕ್ಕೂ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಮೂಲವಾಗಿದೆ.

⁶ ಸಮಗ್ರ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ ಸಂ.6 ಭಾಗ.1 ಪು.166

⁷ ಶಾಮರಾಯ ತ.ಶು, ಕನ್ನಡ ನಾಟಕ, ಪು.135

⁸ ತಿಪ್ಪೆಸ್ವಾಮಿ.ಜ.ಆರ್, ಎಂ.ಎಲ್. ಶ್ರೀಕಂಠೇಶಗೌಡ, ಪ.80

ಇದು ಪೌರಾಣಿಕ ಕಥಾವಸ್ತುವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ನಾಟಕ. ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ನಾಟಕವೆಂದು ಕರೆದರೂ, ಅದು ಕೆಲ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ಅವಲಂಭಿಸಿಯೇ ರಚನೆಗೊಂಡಿದೆ. ಆದರೂ ಸೀತಾರಾಮರ ಕಥೆಯ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಪರಮೋತ್ತಮಾವಾದ ಹಂತವನ್ನು ತಲೆಪಿದೆ. ರಾಮಾಯಣದ ಮೂಲ ಕಥೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೂ, ರಾಮಾಯಣದ ಕೆ ವಿಚಿತ್ರ ತಿರುವಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿರುವುದನ್ನು ನಾವಿಲ್ಲ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಯಳ್ಳಿನಷ್ಟು ಅಹಂ ಇಲ್ಲದ ರಾವಣ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಪೇಲವನಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ಹಟ, ಭಲ ಇಲ್ಲಿ ಹತಾಶನಾಗಿ ಕೆಳಗಿಲಿಯತ್ತಾನೆ. ಸೀತೆ ತನಗೆ ದಕ್ಷದೆ ಹೋದಾಗ ಕೊರಗಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ರಾವಣ ಮದಿದ ನಂತರ ಲಂಕೆ ಬೆಂಕಿಗೆ ಆಹುತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸನ್ನಿಹಿತದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದು ರಾಮ-ರಾವಣರ ಯುದ್ಧದ ಅಂತ್ಯಕ್ಕಿಂತ, ಗೌಡರು ರಾವಣನ ಯಥೋಚಿತ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ತಕ್ಷಮಟ್ಟಗೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇತರ ಅನುವಾದಕರ ಹಾಗೆಯ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶಗೌಡರು ಸಹ ಅವರು ಬದುಕಿದ ಪಂಪರೆ, ಪರಿಸರ, ತಾವು ಕಂಡ ಜೀವಾನುಶ್ರಮ, ಪ್ರಭುತ್ವ ಒಳಿತು ಕೆಡಕುಗಳು ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಸಹ ಕೃತಿಯೊಳಗೆ ತಂದರು. ಅವರು ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದ ಶ್ರೀಷ್ವವೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮುಖ್ಯವಾದರು ಅವರು ಅನುವಾದಿಸಿದ ನಾಟಕ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಪರಿಸ್ಥರಣೆ ಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕವ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಭಾಷೆಗಳ ಬರಹಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ರೂಪಾಂತರಿಸಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯು ಶ್ರೀಮಂತವಾಗಲು ಶ್ರಮಿಸಿದ ಎಂ.ಎಲ್.ಶ್ರೀಕಂಠೇಶಗೌಡರ ಕಾರ್ಯವು ಗಮನಿಸಿಯಾದುದು.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಕೃತಿಗಳು

1. ರಾಜೇಗೌಡ. ಹ.ಕ, ಸಂ. ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ ಗೌಡರ ಕೃತಿಗಳು, ಬೆಳಕರೆ ಪ್ರಕಾಶನ ಮೈಸೂರು, 2009
2. ತಿಪ್ಪೇಸ್ವಾಮಿ ಜಿ.ಆರ್. ಎಂ.ಎಲ್. ಶ್ರೀಕಂಠೇಶಗೌಡ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ದಹಲಿ, 2015
3. ರಾಜೇಗೌಡ. ಹ.ಕ, (ಸಂ)ಎಂ.ಎಲ್.ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ ಗೌಡರ ಮೂರು ನಾಟಕಗಳು, ಕ.ಸಾ.ಪ. ಬೆಂಗಳೂರು, 2010
4. ಹಾವನೂರ ಶ್ರೀನಿವಾಸ, ಹೊಸಗನ್ನಡದ ಅರುಣೋದಯ, ಕನ್ನಡ ಮುಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ, 1974
5. ನಾವಡ ಎ.ವಿ, ಮುಂಬೆಗು, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು, 2015
6. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್.ಎಲ್.ಎಸ್, ಹೇಕ್ಕಪಿಯರನ್ ಸಮಗ್ರ ನಾಟಕ ಕಥೆಗಳು, ವಸಂತ ಪ್ರಕಾಶನ ಬೆಂಗಳೂರು, 2003
7. ಸುಜಾತಾ, ಎಚ್.ಎಸ್, ಎಂ.ಎಸ್. ಮಟ್ಟಣ್ಣ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ದಹಲಿ, 2001
8. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ. ಜ.ಎಸ್, (ಸಂ), ಸಮಗ್ರ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ವಿ.ವಿ, ಸಂ. 6-ಭಾಗ. 1 ಮತ್ತು 2.
9. ಭಗವಾನ್. ಕೆ. ಎಸ್, ಹೇಕ್ಕಪಿಯರನ ನಾಲ್ಕು ನಾಟಕಗಳು, 2010
10. ರಂಗಣ್ಣ ಎಸ್. ಎ, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಗಂಭೀರ ನಾಟಕಗಳು, ಹೇಮಂತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬೆಂಗಳೂರು, 2008
11. ಶಾಮರಾಯ ತ.ಸು, ಕನ್ನಡ ನಾಟಕ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ ಮೈಸೂರು ಏ.ವಿ. 1962
12. ಸುರೇಶ ಕಾಂತರಾಜಪ್ಪ, ಎಂ.ಎಲ್.ಶ್ರೀಕಂಠೇಶಗೌಡರ ನಾಟಕಗಳು ತಾಲನಿಕ ಅವಲೋಕನ, ವಸು ಪ್ರಕಾಶನ ಬೆಂಗಳೂರು, 2011